

Selv om det maaske ikke kan anses for absolut stridende mod Tekstanmærkningernes Ordlyd at give Alderstillæg, naar Funktion har været tilstrækkelig længe, vilde dette i hvert Fald stride mod de almindelige Principper, som følges med Hensyn til Ydelse af Funktionsvederlag efter Tjenestemandsløvens § 12.

Hertil kommer, at Tekstanmærkningerne ikke etablerer nogen vedvarende Ordning.

For Udenrigsministeriets Vedkommende er Hjemmelen begrænset til 30. Juni 1943, og for Handelsministeriets Vedkommende er der ganske vist ikke i selve Tekstanmærkningen fastsat nogen tidsmæssig Begrænsning, men det følger formentlig af Bestemmelsernes Optagelse paa Finanslovene eller Tillægsbevillingslovene, at de, medmindre andet er bestemt i selve Tekstanmærkningen, kun kan have Gyldighed for det Finansaar, Loven omfatter.

Finansministeriet er derfor af den Opfattelse, at der ikke ved de hidtil givne Tekstanmærkninger er skabt fornøden Hjemmel for Ydelse af Alderstillæg under vedvarende Funktion i en højere Stilling, ligesom Finansministeriet ikke hidtil har ment at burde stille Forslag om særlig Tildeling af Lønningsanciennitet i de af Tekstanmærkningerne omhandlede Tilfælde, hvor en Tjenestemand efter en Funktionstid i den højere Stilling udnævnes fast i denne.

V. BUHL.

Til Folketingets Finansudvalg.

Dybdal.